

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Som det fremgår af betænkningen, vil Fremskridtspartiet redegøre for sin stillingtagen her ved andenbehandlingen, og det var jo, fordi der kom en række ændringsforslag lige op til, at der skulle afgives betænkning, og der er endda også kommet ændringsforslag, efter at der er afgivet betænkning.

I den forbindelse skal jeg starte med at sige, at Fremskridtspartiet jo allerede ved førstebehandling havde den opfattelse, at der var lige vel mange ministerbeføjelser i forslaget; det er der fortsat. Forslaget er jo et forslag til en helt ny lov om Arbejdsretten, altså en fuldstændig omskrivning, revidering af lov om Arbejdsretten.

Vi har under udvalgsbehandlingen været med til at stille en række spørgsmål og diskutere forslaget her meget positivt, og vi havde egentlig til det sidste håbet på, at forslaget ville blive så positivt og så godt, at også Fremskridtspartiet kunne støtte forslaget.

Vi kan i Fremskridtspartiet støtte ændringsforslag nr. 8, som jo lægger op til, at også små forbund vil kunne anlægge sager direkte.

Vi har støttet ændringsforslag nr. 9 om, at når der er uenighed blandt dommerne, så skal det fremgå af udskriften. Det skal fremgå, hvilken dissens der har været. Det er to gode forslag, som vi klart har støttet i Fremskridtspartiet, men vi kan også se på betænkningen, at de ændringsforslag ikke vil blive vedtaget i Folketinget i dag.

Så støtter vi også for god ordens skyld ministerens ændringsforslag nr. 10 og nr. 11, som jo er af mere teknisk karakter vedrørende ikrafttrædelsesdatoen; det har vi ikke noget imod.

Men kort sagt er vi i en situation, hvor forslaget ikke har fået den udformning, som vi i Fremskridtspartiet havde håbet på. Vi synes, at lovforslaget faktisk er blevet dårligere end den eksisterende lov, og det kan vi naturligvis ikke støtte i Fremskridtspartiet.

Jette Gottlieb (EL):

Hele lovforslag nr. L 14 handler jo i virkeligheden om at føre Arbejdsretten i retning af en civil domstol, og det er i grunden overordentlig mærkeligt, al den stund de sager, der skal afgøres, drejer sig om vurdering af brud på aftaler, som er indgået mellem nogle parter, og det er altså det, man nu ser, at parterne gradvis skal trækkes ud af det.

De forslag, som vi har følt os nødsaget til at stille som ændringsforslag – der er 9 af dem – handler bl.a. om dommerens placering i det, f.eks. altså det forslag, der ligger om, at de skal beskikkes på livstid: Det finder vi er meget uheldigt. Vi foreslår i stedet for, at man kommer til at udtræde automatisk efter 5 år.

Så mener vi, der skal være en mulighed for, at man kan overføre sagen til faglig voldgift, hvis man kommer i en situation, hvor faglige organisationer har modsatrettede intentioner. Og det var jo i grunden det, der var hele årsagen til, at man overhovedet reviderer loven. Det tror man så er løst ved, at man kan trække partsdommerne ud, men problemet er aldeles ikke løst på den måde.

Så er der hele bodsspørgsmålet, og det gælder såvel den individuelle bod som organisationsboden. Der er hele spørgsmålet om mulighed for fritstilling, hvor der er opstået den praksis, at arbejdsgiverne i næsten enhver situation, hvor der er tale om en arbejdsnedlæggelse, benytter fritstillingsvåbenet. Der har vi nogle ændringsforslag til, hvordan det kan løses, bl.a. ved at forpligte arbejdsgiverne til at forsøge at løse problemerne ved forhandling.

Så er der hele spørgsmålet om konfliktret på minimallønsområdet. Altså sådan som forslaget lyder nu, ser det meget ud til, at mulighederne for at konflikte på minimallønsområdet bliver meget vanskeliggjort, og det betyder jo, at man på lang sigt kommer til at reducere hele minimallønsområdet til et normallønsområde bare med en meget lav løn.

Så er der hele spørgsmålet om at sikre den direkte overenskomstpart retten til at føre en sag. Den ret ligger ikke i de eksisterende lovforslag, og vi er i hvert fald af den overbevisning, at det vil føre til en lang række sager om, hvorvidt det nuværende forslag er i modstrid med ILO-konventionen. Det betyder, at vi altså får en række sager, som gør, at det lovforslag, der nu foreligger, heller ikke vil være tidssvarende. Der er endog stor sandsynlighed for, at det også er i strid med menneskerettighedskonventionerne, men jeg kan forstå, at det er der ikke mange, der beskæftiger sig med på nuværende tidspunkt.

Endelig er der så et ønske om, at det skal være offentligt kendt, hvordan dommerne stemmer, og det har vi altså stillet forslag om og fået opbakning til fra en del af partierne i salen.

Langt de fleste af de ændringsforslag, vi har stillet, er stillet i forlængelse af forslag, som er